

Mélyebbre menjen le

Egy úr befordul és pörög,

forog egy kis szemét a szélben,

csöpög a víz, eső csöpög,

talán elázni kell egészen.

Egy dallamot füttyül az úr,

köszön, megemeli kalapját.

Mit nyekeregjen válaszul,

neki adom, ha nekem adják,

neki adom, ha elveszi,

ha az volt, ami az övé lesz,

de nem hiszem, és nem hiszi,

hogy' sodródik majd a szeméthez,

forog csak, ázik és pörög

mindez, minden, boldog egészben.

Még az is *ahogy* köszönök.

Ha nem is teljesen, de részben.

Én igazítom el

Délután lementem a vízhez. Vittem magammal egy

törülközöt a szúnyogok miatt. Eltörölni és

legyűrni. És tizennyolc percig egyedül voltam, de

akkor odatelepedett egy nő, és kisvártatva

elkezdett csapkodni. Nagyokat csapott magára, mert,

úgy látszik, megszállták a szúnyogok. Kora délután

volt, pontosan meghatározva tizenkettő

ötven. Szépen múlik és működik. Csöndesen. Az a nő

csapkodta magát. Nem túl közel. Gyakoroltam az úszást.